

Közös munka – közös célokért

folytatás az 1. oldalról

A vendégeket a rendezvény „szülőatyja”, *Lázár Zsolt* lelkész-képviselő, a Habitat helyi elnöke köszöntötte. A köszöntő érdekessége: *Lázár Zsolt* szavait magyarul tolmácsolták. Ezt követően *Molnár Levente* építésvezető tartott (angol nyelven) eligazítást. Szükség is volt erre, mert – bár már sok csoportot foglalkoztatott – ez a szituáció szokatlan volt számára. – A 20 fős csoport az ideális, ennyi embert nehéz egyszerre foglalkoztatni – mondta. Ez azonban nem látszott meg, mert mindvégig szervezetten, fennakadás nélkül folyt a munka: szerelték a gipszkartont, betonozták a bejáratot, tükröt ástak a járdának, gödröt a vízóraaknának. Persze ehhez *Leventének* meg kellett sokszoroznia önmagát.

Jonathan Rackford, a Habitat világszervezetének elnöke – mint a többi „alkalmi” munkás – felöltötte a Habitat-pólót (ez igen népszerű volt a munkások között), és „ette” a keverőt. – Több mint száz országban működik a szervezetünk, és eddig több mint egymillió embernek segítettünk a lakáshoz jutásban – mondja, amíg a betonkeverőben forog az anyag. – A szervezet vezetőjeként meg akarom ismerni a tagszervezetek országait, ezért végigjáróm a világot. Így jutottam el Magyarországra, Szarvasra. Eddig tartott a nyilatkozata, mert időközben a keverő kiürült, és ki járjon elől jó példával, ha nem a vezető!

Az épülő négy lakás ajtajában szinte mindenki megáll egy pillanatra, és mosolyra derül: az üvegre erősítve egy-egy kép, rajta a család. *Lovasek* ajtajában egy kerek arcú, hároméves-forma, csöppség álldogál a testvérel. Nézem a névsort: ő *Álmos Áron*. De a neve alatt tollal beírva még egy név van: *Patrik*. – Ő még nincs a képen, mert amikor készült ő még anyu hasában volt – világosít fel a nagyobbik *Lovas*-fiú, *Ákos*. A negyedik *Lovas*-gyerek most iskolában tartózkodik.

Détárék lakásában a csurgói különítmény dolgozik. Mérnök emberek, de most fizikai munkát végeznek – úgy tűnik, összeszokottan. Kettő a fejükön lévő kobakkal támasztják alá a mennyezetre rögzítendő gipszkartont, harmadik társuk remekül kezeli a csavarbehajót, pillanatok alatt rögzíti a lemezt. – A mi csoportunk

már öt éves – mondja munka közben *Sass László*, a csurgói iroda vezetője. – Eddig 26 lakást adtunk át. Nagy dolog, hogy segítettünk rászorult embereket lakáshoz jutni, de én sokkal fontosabbnak tartom, hogy megtanítsuk az embereket különböző szakmák fogásaira és a rendszeres munkára. Ezek az emberek megtanulják becsülni az értékeiket, amit kezük munkájával állítottak elő.

Détárék családi fotóján öten vannak, de most csak *Csilla asszony* dolgozik az építkezésen. Férje a munkahelyén van, édesapja a picire vigyáz. Kérdésekre pontos számadatokkal vázolja, mibe is kerül így egy Habitat-lakás. – Örököltem egymillió forintot, de ezzel még egy használt lakáshoz sem tudunk jutni. Így azonban az egymillióhoz felvehetjük a gyerekek után a szocpolt, a hiányzó

kétfélmilliót a Habitat kamatmentes kölcsönrel pótolja. Ezt 20 év alatt kell visszafizetnünk. A havi törlesztő részletünk 10 ezer forint. Az önkéntesek segítségével 90.000–100.000 Ft/m² lesz a lakásunk ára.

Az egyik lakásban képviselők alkottak igen érdekes frakciót: *Földesi Zoltán* (MSZP), *dr. Dancsó József* (Fidesz) kiegészülve egy önkormányzati képviselővel, *Besenczy Zoltánnal* (Fidesz). Teljes az egyetértés, amíg a munka folyik, de az ebédnél már folyik a politikai „zrika”. – Mi megcsináltuk! – mondja az MSZP szlogenjét *Földesi Dancsónak*.

Dr. Aszódi Gabriella, a helyi iroda vezetője *Don Haszyczynt*, a Habitat Európai és Közép-ázsai szervezet vezetőjét mutatja be. – Az egyes országok szervezetei önállóak, így nem kell ellenőrizni őket. Ezért nem nehéz a munkám – válaszol ez irányú kérdésekre. – Az sem jelent gondot, hogy muzulmán országok, mint *Türkmenisztán*, *Afganisztán*, *Kirgizisztán* is hozzánk tartoznak. A közös cél egyesíti az embereket. Ezt jól példázza, hogy Európa anyagiakkal is támogatja ezekben az országokban a szervezeteit: a közelmúltban ötmillió euróval segítettük őket.

A munka végeztével a Benkások adtak ízelítőt népdalkincsünkől.

Ebéd előtt közös képen örökítették meg ezt a nem mindennapi eseményt. A munka végeztével stílusos teríték várta a „munkásokat”: az „asztal” lábait zsalutégglák, a lapjukat OSB-lemezek alkották, így – szükség szerint – pillanatok alatt bővíthető volt az étkezősátor tere. A több fogásos, ízletes ebéd koronázta meg a napot. (A Habitat minden pénzét az építkezésre fordítja. Ez az ebéd a Pioneer Hi-Bred ajándéka volt.)

A szemerkélő esőben az egyik család hölgy tagja, *Tünde* – kissé párás szemmel – szemlélte a házat és a vendégeket. – Nem is tudom elmondani, milyen jólesik, hogy ennyien segítenek. Külföldi csoportok jönnek, és most már a hazaiak is. Nekem az írek a kedvenceim. Abból a távoli országból képesek ide eljönni, és nemcsak hogy dolgoznak, még anyagilag is segítenek bennünket. Ebben a mai világban ez csodálatos.

Azt hiszem, méltó zárása volt ez ennek a napnak.

Kutas Ferenc

